

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XXVIII. De Acacio Beroeae Episcopo; deque Zenone & Ajace, viris ob
virtutem illustribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

A

Κεφ. κη'.

CAPUT XXVIII.

Περὶ ἀκακίου Ἐπισκόπου, καὶ Ζήνωνος, καὶ Ἀϊάκτου, Ἐπισκόπων ἀνδρῶν καὶ δειλοτάτων ἐπ' ἀρετῇ.

De Acacio Beroea Episcopo, deque Zenone & Ajace, viris ob virtutem illustribus.

Ἀλλὰ τὰ μὲν, ὡς ἐπιθυμῶ, δεῦν κείνους
 Ἀδὲ καὶ ἀκακίου ἐν Ἐπισκοπείοις διέπρεπεν,
 ἡδὲ καὶ ἄλλοι ἐν Βερροία τῆς συρίας Ἐπι-
 σκοπὸν ἐπιτεταμένους τῆς ἡλικίας καὶ ἀλ-
 λαφρέως γραφῆς ἀξία καθὸ τὸν βίον μονα-
 χικῶς ἀσκηθεὶς ἐκ παιδός, ἀκρίτως ἐπο-
 λίστατο τεκμηριον δὲ μεγίστης ἐδωκεν ἡρε-
 τῆς, ὡς πάντα τὸν χρόνον τὸ ἐπισκοπικὸν
 καλαγωγῶν ἀνεωγμῶν ἔχων, ὡς καὶ προ-
 φῆς ὡρα καὶ ὕπνου, ἀδελφῶς οἷς ἐδοκεν ζήνοις τε
 καὶ Ἀϊάκτῳ αὐτὸν ὄραν, ἀγαμαίῳ τὸτο μάλι-
 στα ἢ γὰρ ἔως ἐξίω, ὡς αἰετὸν πεποιθέναι, ἢ πρὸς
 τὸ ἔτοιμον εἰς κακίαν τῆς φύσεως, παρεπι-
 μαζομένη, τῆτι ἐπενόησεν, ὡς τε αἰετὸν Φω-
 ραθῆσεως ἀποδοκῶν ὑπὸ τῆς ἑξ ἀπίνης εἰς-
 ἰούτων, ἐν τῇ συνεχῇ φυλακῇ, μὴ ἢ ἀμαρ-
 τάνων ἂν δεῖ, ἀλλ' ἐν ἀσφαλείῳ ἐναίμα πρᾶγ-
 μασι, ἐν ᾗ τὰ τότε, ἐπιστήμων ἦσιν, καὶ ζήνων
 καὶ αἰετὸν ἀδελφοί, οἱ δὲ τὸ πρὶν ἐφίλοσό-
 φον, οὐκ ἐν μοναχίαις, ἀλλ' ἐν γὰρ ἀπὸς
 θάλασσαν, ὅπως καὶ μαίμα ὀνομάζουσιν
 ἀμφω δὲ πρὸς αὐτὸ τὸ δόγμα ἐχρή-
 στω, καὶ Θεὸν ὁμολόγησαν ἀνδρείως, ὡς καὶ
 πολλακίς πρὸς τῶν ἑλλήνων αἰκιδῆσαι
 χαλεπῶς ἀγὰρ ἑλληνῶς λέγει, ἢ αἰάντα
 γῆμαι μὴ εὐειδέστατην γυνῶκα, πρὶν ἢ
 μόνον αὐτῇ σιμελθεῖν ἐν παντὶ χρόνῳ, ἢ
 πρὸς παῖδας ποιῆσαι, τὸ μὲν ταῦτα δὲ
 σωσσίας ἐνεκα τοιαύδε τῇ γαμῆν ἄπολα-
 ξάμενον, μοναχικῶς πεπολιτεῖσθαι καὶ τῶν
 υἱῶν, δύο μὲν ἐπὶ τὰ θεῖα καὶ τὴν ἀγαμίαν
 παιδαγωγῆσαι τὸν ἄλλον δὲ, ἐπὶ γάμον
 ἐπεικῶς δὲ, καὶ μάλᾳ εὐδοκίμως τὴν τῆ βο-
 λωλῆς ἐκκλησίαν ἐπετρόπισσε, ζήνων δὲ,
 ἐπὶ νεῦσιν ὡν βίῳ καὶ γάμῳ ἀπαγορεύσας,
 ἐπιμελέσασθαι ἐχρήσθη πρὸς τὴν διακονίαν
 τῆ Θεοῦ. Φασὶ γὰρ αὐτὸν, μάλλον δὲ
 καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, ἐπισκοπεῖντα τῶν
 ἐν τῷ μαίμα ἐκκλησίαν, ἡδὲ γρηγο-
 λέον καὶ ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη οὕτα, μη-
 δεπώποτε ἐωθινῶν ἢ ἑσπερινῶν ὕμνων,

Verum hæc quidem ita accepi. Ex
 eodem tempore Acacius quoque
 inter Episcopos claruit, qui Episcopa-
 tum Beroea in Syria jamdudum admi-
 nistrabat. De hoc multa scitu digna
 narrari possunt; quippe qui in monastica
 vita ab ineunte ætate exercitatus, emen-
 datissime vixerit. Istud tamen maxi-
 mum virtutis indicium præbuit, quod
 Episcopale domicilium perpetuo aper-
 tum habuerit: ita ut peregrinis ac civi-
 bus quicumque vellent, cibi etiam ac
 somni tempore videre eum liceret,
 quod quidem maxime admiror; Nam
 vel ita vivebat, ut fiduciam sui semper
 gereret. Vel adversus naturam ad vitium
 proclivitatem sese muniens, istud exco-
 gitavit: ut dum assidue suspicatur se
 deprehensum iri ab iis qui ex improvi-
 so supervenirent, continuas excubias
 agens, ab officio suo nunquam defe-
 cteret, sed honestis actibus semper in-
 tentus esset. Celebres eodem tempore
 fuere Zeno & Ajax fratres: qui initio
 quidem non in solitudine philosophati
 sunt, sed in urbe Gaza juxta mare: qui
 locus etiam Majuma vocatur. Cete-
 rum ambo Catholica fidei assertores
 acerrimi fuere, Deumque forti animo
 confessi sunt: adeo ut sæpenumero à
 Paganis gravissime & crudelissime ver-
 berati sint. Et Ajax quidem pulcherri-
 mam uxorem duxisse dicitur, ac ter
 tantum eum ea rem habuisse, tresque
 ex ea liberos sustulisse: Posthæc vero
 ab uxore, quod quidem ad ejusmodi
 congressum attinet, separatus, monasti-
 cam duxisse vitam. Atque ex filiis,
 duos quidem ad studium rerum Divi-
 narum & ad cælibatum instituisse: ter-
 tium vero ad matrimonium. Ipse præ-
 clare admodum & moderate Ecclesiam
 Borolij gubernavit. At Zeno, cum ad-
 huc juvenis sæculo & nuptiis renuntia-
 set, in ministerio Dei diligentissimus
 fuit. Ajunt certe, immo nos quoque
 ipsi vidimus, eum cum Majumæ Eccle-
 siam gubernaret, jam senem, ac cen-
 tum circiter annos natum, nunquam
 à matutinis aut vespertinis hymnis,
 Bbbbb iij

aut à reliquo officio Divino abfuisse, nisi A morbus ipsum detineret. Porro cum in monastica philosophia vitam traduceret, lineam vestem texebat super unicâ telâ. Hoc artificio, & sibi ipsi necessaria comparabat, & aliis subministrabat. Nec cessavit usque ad exitum vite id opus exercere, tamen si reliquos omnes provincie illius Episcopos antiquitate superaret, & Ecclesiam tum populi multitudine, tum divitiis præcellentem regeret. Atque hos quidem Episcopos commemoravi, ut quales fuissent eo tempore Antistites, demonstrarem. Cunctos vero sigillatim recensere, operosum fuerit. Majori enim ex parte boni fuerunt: & vite illorum integritatem Deus testimonio suo comprobavit, eorum preces celeriter exaudiens, & multa per eorum dem patrans miracula.

CAPUT XXIX.

De inventione reliquiarum Abacuc & Michæ Prophetarum. Et de morte Imperatoris Theodosii Magni.

AB hujusmodi viris Ecclesia administrata, laicos simul & clericos ad similes virtutis æmulationem subvexit. Neque vero hæc solum religionem nostram illustrarunt, verum etiam Abacuc, nec multo post eum Michæas, exprimis illis Prophetis, circa id tempus reperti. Amorum autem corpora per divinam in somnis visionem, sicut accepi, ostensa sunt Zebennio, qui tunc Eleutheropolitanae Ecclesiae Pontificatum gerebat. Locus porro in quo repertus est Abacuc, vocabatur Cela; olim vero Ceila civitas dicebatur. Berathlatia vero locus est decem circiter stadiis distans ab urbe: juxta quem locum erat sepulchrum Michæ: quod quidem incolæ ignorantes quid dicerent, monumentum fidelium appellabant, Nephthæemana patrio sermone nominantes. Atque hæc quidem ad Christianæ religionis gloriam amplificandam idonea, hujus Imperatoris temporibus contigerunt. Ceterum post partam de Eugenio victoriam, Imperator Theodosius dum Mediolani degeret, morbo correptus est: statimque prædicatione Joannis monachi in memoriam revocata, brevi se moriturum conjecit.

ἢ ἀλλης λειτουργίας τῆ Θεᾶ κατόπι γρά-
μενον, εἰ μὴ γενόςθ' αὐτόν ἐπέσειν ἐν Φι-
λοσοφίᾳ δὲ μοναχικῇ τὸν βίον ἄγων, λι-
νὴν ἐδῶντα ὑφαινεν ἐπὶ μονήρας ἰσὲς οὐτε-
θεν τὲ τὰ ἐπιήδεια εἶχε, καὶ ἀλλοις ἐχρη-
γεῖ καὶ ἐδιέλιπεν ἀχρὶ τελειότητος τοῦ
διέπων ἔργον, καίπερ δευχαιότητι τῶν αἰῶν
ἐθνῶν ἱερῶν προέτων, καὶ λαῶν χριστιανισ-
μεγίστης ἐκκλησίας σωθῆναι ἄλλα τῶν
μὲν, εἰς δὲ πᾶσι τῶν τότε ἱεραμείων ἐμνη-
σθῆναι πάντας ἃ διεξελθεῖν ἔργον ἐπεὶ οἱ πλείους
ἀγαθοὶ ἐγγρόντο καὶ τὸ θεῖον ἐμαρτυροῦν
αὐτῶν βίοις, ἐπικαλυμένον ἐτόιμωσ ἐπα-
κῆρον, καὶ πλείους θάυματα ἐργεῖν.

Κεφ. κθ.

Περὶ τῆς ἐκείσεως τῶν λειψίων ἀβακὺ καὶ μιχαὶ τοῦ
ἐπιτοῦ καὶ τῆς τελευταίας Θεοδοσίου βασιλεὺς τοῦ
μεγάλου.

ΥΠὸ τῶν τοιούτων ἀγομῆν ὁ παλαιὸς
ἐκκλησία, ὡς ὁμόνοιαν δεστέω, καὶ
ζῆλον ἀνήγε ὅδω λαῶς καὶ ὅδω κληρῶν· ὁ
μόνα ἃ ταῦτα τὴν θρησκείαν ἐσεμμεναι ἀ-
λάκ' ἀβραμὴν, μὲν ἐ πολὺ ἃ τότε καὶ μι-
χαίας πρὸς ἀποφθῆτων ἀπὸ τῶν τῶ
χρόνον ἀναφάνειες ἀμφὸν δὲ τὰ τα-
μάλα, ὡς ἐπυθόμω, καὶ θεῖαν οὐρα-
σθῆν ἀνεδείχθη ζεβένω τῶ τότε ἐπισκο-
πῆν τῶν ἐλευθεροπόλεως ἐκκλησιῶν καὶ
γῶδ' καὶ τὸνομα ταύτης ἦσθ' ἐν κείλῳ, ἢ πρὶ
κείλῳ ὄνομα ζομένη πόλις, καὶ ἐν ὁ ἀβρα-
μὴν ἐυρέθη καὶ βραβασαλία χυρὸν ἀμ-
φι δέκα στάδια τῆς πόλεως διεσῶσ ἀπὸ
ἃ τότε ὁ μιχαὶς τὰ φθῆν, ὁ μῆμα τῶν
σῶν, ἀγνοεῖτες ὁ, τι λέγασθ' οἱ ἐπιχρῶν
ἐνάλην, νεφθαμμεμὰ τῆ παρῆν Φα-
νῆ ὄνομαζομένης ἱκανὰ μὲν ἐν καὶ ταῦτα
πρὸς ἐκκλησίαν ἃ χριστιανῶν δόγματι
ἐπὶ τῆς παρῆσ βασιλείας συσκευασ-
μῶν ἃ τὴν ἐυχρῶν νίκην, ἐπὶ ἐν μεδιολάνῳ
διὰ γων Θεοδοσίου ὁ βασιλεὺς, ἀρρῶσθ' ἐν
διετήθ' ἐννοηθεῖς τε ὁμῶ τῶν ἃ Ἰωάννης ἐν
μοναχῆ ἀποφθῆσιαν, ὑφωρῶτο τελευταίῳ